

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	4.	11.	18.	25.
Trnava	F. Varga	D. Dubovský	M. Fulier	M. Kern
Sereď	K. Badinský	M. Homišin	v Trnave	P. Karaba
Piešťany		K. Badinský	V Trnave	F. Varga

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Trnava, študijná skupina - kniha Zjavenie	Kapitulská 23	19:00 hod.
Utorok Cirkev na skale – prednášky	Kapitulská 23	18:00 hod.
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:00 hod.
Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:00 hod.
Piatok Študijná skupina - Evanjelíá	on line	20:00 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45hod.
Popoludňajšia pobožnosť		14:00hod.

PREMÝŠLAJME

„Tvrdím, že vzájomné spoločenstvo (vo význame bratstva a priateľstva) je mimoriadne dôležitým prvkom spoločného uctievania. ... Pre kresťana neexistuje žiadna náhrada za duchovný zväzok, ktorý ho spája s ostatnými veriacimi a s Pánom Ježišom Kristom. ...Ježiš Kristus najprv privedie ľudí k sebe, ale potom takéhoto človeka vždy pripojí k ostatným veriacim vo svojom tele, v cirkvi.“ (RAYBURN Robert G., O Come, Let Us Worship, s. 91.)

NARODENINY:

„**Počiatok múdrosti je bázeň Hospodinova. Výborný rozum majú všetci, ktorí to robia. Jeho chvála stojí na večnosť.**“ (Žalm 111,10)

Trnava	Piešťany a Sereď
4. Jaroslav Kaba	21. Lubomír Podsedník
4. Matej Kaba	29. Daniel Dubovský
6. Barbora Dubovská	31. Mária Kernová
8. Ľubica Podsedníková	31. Tomáš Trojan
	1. Viera Kernová
	5. Zlatica Jungová
	19. Dana Bleščáková
	19. Marek Srňan
	26. Martina Kovačičová

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT MÁJ 2024

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

AKO SA ČLOVEK STÁVA NENÁBOŽENSKÝ? (3)

AKO SA ADVENTISTI STÁVAJÚ SEKULÁRNymi

Skôr než začneme hovoriť o tom, ako riešiť problém sekularizácie, bude možno užitočné pozrieť sa na to, ako sa adventisti môžu stať sekulárnymi.

Podobne ako keď človek priberá alebo rastie, ani proces sekularizácie sa neudeje zo dňa na deň. Zvyčajne je to dlhodobá záležitosť. Väčšina tých, ktorí opúšťajú cirkev, tak robí postupne počas určitého obdobia. Možno naďalej veria základným doktrínam cirkvi, ale o náboženské záležitosti sa zaujímajú čoraz menej. V záujme zrozumiteľnosti budeme proces, pri ktorom sa z hlboko veriacich adventistov stávajú nenáboženský ľudia, nazývať sekulárnym posunom.

Prvá etapa procesu sekularizácie sa odohráva v osobnom modlitebnom živote. Modlitba je vo svojej najhlbšej podstate základným barometrom duchovného odovzdania sa. Modlitba je prvá vec, ktorej sa človek vzdáva. Niektorí adventisti si však za žiadnu cenu nechcú priznať, že majú v tejto oblasti problém. Nepredpokladajme, že sme v boji o zmysel nášho náboženského života osamotení. Je to dôsledok toho, že ako adventisti žijeme v sekulárnom svete. Vplyv sekularizácie môžeme najsilnejšie pocítiť v našom modlitebnom živote.

Ďalšou kritickou oblasťou býva štúdium. A to napriek tomu, že niektorí - najmä kazatelia - pokračujú v štúdiu Biblie aj dlho potom, čo ich modlitebný život už dávno vyhasol. Nech však títo ľudia pokračujú v štúdiu akokoľvek intenzívne, čoraz menej je to pre nich dôležité. Robia to jednoducho preto, že je to pre nich zvyk. Poctivé osobné štúdium a modlitbu môžeme zanedbávať celé roky bez toho, aby to niekto spoznal.

Tretie štádium svetského posunu nastáva, keď človek začne poľavovať vo svojich zásadách. Táto fáza môže byť prvou, ktorú si všimne aj niekto iný ako manželský partner. Ako kazateľ som však zistil, že keď človek dlho žije v presvedčení, že určité správanie je nesprávne, a zrazu sa začne správať úplne inak, môže sa to stať "červeným bodom", ktorý signalizuje duchovný problém.

Na podporu tohto tvrdenia sa teraz zameriam na horúcu tému. Hoci Cirkev adventistov nestanovila žiadne kritériá týkajúce sa používania snubných prsteňov, mnohí členovia cirkvi sú hlboko presvedčení, že snubný prsteň nie je v súlade s Pánovou vôľou pre ich život. Ak človek, ktorý roky veril, že by nemal nosiť snubný prsteň, jedného dňa príde do

zboru s prsteňom na ruke, je to signál, že sa dostal do vážnych duchovných problémov. Taká je moja skúsenosť. Ak si človek nasadil snubný prsteň, neznamená to, že to súvisí s duchovnými ťažkosťami. Snažím sa tu len poukázať na to, že ak u človeka nastane výrazná zmena v dodržiavaní osobných zásad, môže to znamenať, že je postihnutý sekularizmom. Rané štádiá sekularizácie sa môžu prejavíť v takých oblastiach, ako je platenie desiatok, pitie alkoholu v spoločnosti a druh zábavy, ktorú človek vyhľadáva.

Vo štvrtom štádiu človek prestáva pravidelne navštevovať pobožnosti. Jedného sobotného rána sa zobudí a povie si: "Aký krásny deň, poďme do prírody." To môže byť dobrý dôvod na to, aby občas vynechal návštevu zboru. Cirkevný zbor však môže vidieť, že proces sekularizácie sa už začal. Najprv vynechá návštevu raz za mesiac, potom dvakrát a potom príde len raz za dva mesiace. Nakoniec sa návšteva zboru začne zdať úplne zbytočná. Po čase zborový život prestane chýbať úplne.

Piatym krokom na ceste k sekularizácii je to, že človek začne spochybňovať Bibliu; prichádzajú pochybnosti o večnom živote a Božej existencii. Vezme do ruky Bibliu a potom počuje hlas, ktorý hovorí: "Prečo by som ju mal čítať? Je to len kniha, ktorá je taká istá ako všetky ostatné." A tak sa to stane. To je sekularizmus. To sú prirodzené dôsledky sveta okolo nás, ktorý nás odvádza od Boha a podkopáva našu dôveru v Bibliu.

Šiestym a posledným krokom v procese sekularizácie je rastúca nedôvera k inštitúciám. Ide o nedostatok lojality voči náboženským inštitúciám vo všeobecnosti - napríklad voči inštitúciám a riadiacim štruktúram cirkvi. "Nikto mi nemusí predpisovať, čomu mám veriť. Nikto mi nebude predpisovať, čo mám robiť." Na tomto aspekte sekularizácie je najzaujímavejšie to, že sa najvýraznejšie prejavuje v skupinách, ktoré sa niekedy označujú ako "pravivé" (konzervatívne).

Niektorí veľmi konzervatívni ľudia sú schopní konať v mene pravdy veľmi zvláštnym spôsobom. Satan pracuje veľmi rafinovaným spôsobom, spríada svoju sieť sekularizmu na oboch "krídlach" cirkvi, čím narúša našu schopnosť "lietať" v zhode a bráni nám pozitívne ovplyvňovať svet. Sekularizácia sa týka každého z nás bez ohľadu na naše teologické názory. Je desivé, že čím menej si uvedomujeme sekulárny posun, tým väčšiemu duchovnému nebezpečenstvu čelíme. Nerešpektovanie náboženskej autority, či už si ho uvedomujeme alebo nie, je prirodzeným dôsledkom autonómie a relativity ako filozofických produktov procesu sekularizácie.

Sekulárny posun nemusí prebiehať presne v poradí, ktoré som opísal. Za zvláštnych okolností sa môže poradie zmeniť alebo dokonca obrátiť. Napríklad, ak je človek znechutený udalosťou súvisiacou s cirkevnou inštitúciou, jeho návšteva zboru a lojalita môžu klesať, zatiaľ čo modlitba, štúdium a zásady zostanú dlho nezmenené, niekedy až do konca života. Na druhej strane, ak mladý človek práve začal študovať na sekulárnej univerzite, môže v relatívne krátkom čase úplne opustiť svoj duchovný život, takže bude len ťažko možné rozlíšiť jednotlivé fázy sekulárneho "odpadnutia".

Ľudia mi často hovoria, že môj opis sekularizmu a sekulárneho človeka možno do veľkej miery aplikovať na väčšinu dnešných adventistov, a nielen na takzvaných odpadlíkov. Mojmým zámerom nikdy nebolo porovnávať. Čím bližšie sa však zoznámime s kresťanmi

iných denominácií, ktorí tiež zakladajú svoju vieru na Biblii, tým hlbší bude náš dojem, že adventisti sú sekularizovanejší ako priemerný kresťan. Ak je to tak, potom nás sekularizácia zasiahla viac ako v minulosti. To nám nielen sťažuje komunikáciu s neadventistami v našom spoločenstve, ale oslabuje to aj našu vieru.

V 19. storočí sa adventisti považovali za reformné hnutie pôsobiace v rámci väčšej kresťanskej cirkvi. Väčšine ľudí, s ktorými pracovali, nebolo potrebné pripomínať dôležitosť kresťanskej spirituality. Vo svojich začiatkoch adventisti kládli dôraz na zhromažďovanie logických a racionálnych argumentov, aby sa pokúsili intelektuálne presvedčiť ostatných ľudí, že by mali zmeniť svoj spôsob prežívania duchovnosti. Vo svete, ktorý bol plný kresťanov, prinášal tento spôsob evanjelizácie pozitívne výsledky po celé generácie. Rok 1888 však ukázal, že tento prístup viedol k tomu, že mnohí adventisti poznali logické dôvody svojej viery, ale chýbal im osobný vzťah s Bohom. A napriek dôležitosti posolstva, ktoré vzniklo v Minneapolise v roku 1888, v mnohých kruhoch dodnes pretrváva tendencia zdôrazňovať skôr adventistické rozlišovacie znaky než živý vzťah s Bohom.

V sekulárnom svete však intelektuálna viera už neposkytuje obranu proti sekulárnemu posunu. Adventisti sú preto stále znova vyzývaní, aby kráčali s Bohom a zažívali Božiu prítomnosť. Samotná viera nemôže zapôsobiť na srdce. V druhej časti knihy ponúkam návrhy, ako môžeme oživiť naše chodenie s Bohom v sekulárnom svete, ako sa náš vzťah s Bohom môže stať osobnejším.

Prvú časť knihy môžeme uzavrieť súhrnným konštatovaním, že spôsob, akým sekulárni ľudia vnímajú svet, ohrozuje adventistov najmenej tromi rôznymi spôsobmi. Po prvé, sťažuje nám to možnosť povedať druhým, čomu vlastne veríme. To ovplyvňuje našu evanjelizačnú činnosť.

Po druhé, ako som už poznamenal, výrazne to narúša našu osobnú vieru. Sami máme často pocit, že na svojej ceste s Bohom blúdime.

A po tretie, výsledkom je veľká frustrácia z adventistickej organizačnej štruktúry. Byť administrátorom v cirkvi adventistov je dnes, ak dovolíte ten výraz, prekliatie. Predseda sníva o dokončení diela, ale zdá sa, že čokoľvek urobí, situáciu len zhorší. To najlepšie, čo človek môže urobiť, už nestačí. A je to práve sekularizácia, ktorá cirkvi pristrháva krídla a spôsobuje, že sa stáva nepriateľom sama sebe.

V druhej časti otvoríme diskusiu o najdôležitejšom probléme, ktorému ako cirkev čelíme - a to, ako si môžeme udržať vieru v sekulárnom svete. Nemôžeme sa s druhými deliť o to, čo nemáme. V tretej časti potom budeme hovoriť o tom, ako môžeme zdieľať svoju vieru v sekulárnom svete.

(Pokiaľ vás tieto myšlienky zaujali, dotýkajú sa vás alebo niekoho blízkeho, môžete si ďalšie časti prečítať v knihe, ktorú vydal Advent-Orión, Vrútky: Evanjelium v premenách času, Jon Paulien). Pripravil KB